

njivi slabo razcvetene grede
pripravlja in srca
utripe negotove, muko
in zastoj nespremenljivi.

VRNITEV V PORTONACCIO

Elio Filippo Accrocca

Most spremenjen in še bolj spremenjene stvari
neizčrpnega življenja
v brezglasnosti juter. Gora postane
spomin na mladost, ko še nedotaknjena
bila je podoba zadimljenih
borov in otok
zelenja vsak dan sprejemal me je
zamaknjeno zročega v beg
prijateljskih vlakov in prijateljskih krikov.

Zdaj se je spremenilo celo to življenje
in želje in smisel
besed se zdaj je spremenil:
toliko blaga je že šlo in sape pošlo...
Nedotaknjen ostane edino
ta vame vsajeni cepič (ljubezen? sovraštvo?)
za moj Portonaccio, zdaj tako žalosten
in razigran, na prepihu in v zatišju
spomina, ki v žalost ovija trenutek.

OKUS

Massimo Grillandi

Žalostna beseda
tega vetra, ki ves sinji
ječi med čistimi vodami
septembrskega neba.
To je prostrani glas od zmerom:
glas, ki ti pogled